

اصلاح برنامه چوب خشک کنی چوب گونه راش به ضخامت 5/7 سانتی متر منطقه ساری

وحید تذکر رضایی^۱، صادق محمدپور میر^۲، عبدالله حسینزاده^۳، ناصر علیزاده^۴

تاریخ دریافت: 89/10/15 تاریخ پذیرش: 90/3/7

چکیده

در این تحقیق، چوب راش (*Fagus orientalis*) از طرح جنگلداری شرکت نکاچوب واقع در حوزه اداره کل منابع طبیعی منطقه ساری به صورت تصادفی انتخاب و با برش تجاری به ضخامت 50/7 سانتی متر تبدیل و سپس طی سه مرحله با سه برنامه T4-D3، T4-D4 و T5-D4 به منظور دستیابی به مطلوب ترین برنامه با درنظرداشتن حداقل زمان ممکن و کیفیت بهینه، تارطوبیت 8 درصد خشک شدند. دمای خشک اولیه در دو برنامه اول 43، برنامه سوم 49 و دمای خشک نهایی در هرسه برنامه 71 درجه سانتی گراد منظور شد. جرم ویژه بحرانی 0/52، جرم ویژه خشک 0/61 و همکشیدگی طولی، شعاعی، مماسی و حجمی به ترتیب 0/46، 0/46، 0/46 درصد اندازه گیری شد. مقادیر معايب انحصار، کمانی، تاب و ترک های سطحی تخته ها به تفکیک هر مرحله اندازه گیری و تجزیه و تحلیل نتایج آنها از طریق ترسیم نمودار بازرگانی مشخصه کیفی کنترل کیفیت (نمودار C) ارزیابی گردید. بررسی نتایج نشان داد که در هر سه برنامه میزان تغییرات معايب ایجاد شده در چوب های خشک شده نسبت به قبل از خشک کردن، در دامنه قابل قبول مشخصه های کیفی قرار دارد ولی در برنامه -T4-D4 پراکنش آنها نسبت به خط میانگین یکنواخت تر از دو برنامه دیگر می باشد، در انتهای برنامه در صورت نیاز اعمال تیمار تنش زدایی به مدت 24 ساعت توصیه می شود.

واژه های کلیدی: چوب راش، برنامه کوره، کمانی، انحصار، تاب، کوره چوب خشک کنی

1- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس tazakor@gmail.com

2- کارشناس ارشد مهندسی علوم صنایع چوب و کاغذ

3- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد چالوس

4- کارشناس ارشد صنایع چوب و کاغذ، مدیر شرکت کشت و صنعت پیوند هراز

مقدمه

خصوصیت چگونگی خشک نمودن چوب در کوره انتشار داد [۶و ۷].

در ایران از سال ۱۳۷۳ که کوره چوب خشک- کنی تحقیقاتی سازمان جنگل‌ها در مجتمع آموزش منابع طبیعی کلارآباد احداث شد، تحقیق در راستای اهداف این سازمان و در غالب پایان نامه‌های دانشجویی مبنی بر انطباق برنامه‌های چوب خشک‌کنی^۱ F.P.L با گونه‌های تجاری ایران انجام گرفته و نتایجی به شرح ذیل به دست آمده است:

مدهوشی (۱۳۷۴) برنامه خشک‌کردن چوب گونه راش^۲ با ضخامت ۵ سانتی‌متر از رویشگاه لنگا در حوزه اداره کل منابع طبیعی نوشهر را تدوین نمود و در تکرار آزمون با سه برنامه متفاوت و سیستماتیک، در نهایت پس از ارزیابی وضعیت کیفی چوب‌آلات خشک‌شده هر بار کوره، برنامه D1-T5-D1 را پیشنهاد نمود [۵].

تذکر رضایی (۱۳۷۶) و حسین‌پور (۱۳۸۵) به ترتیب برای چوب راش به ضخامت‌های ۵/۷ و ۵ سانتی‌متر مناطق کلاردشت و ساری برنامه‌های T4-D2 و T6-C4 را جهت خشک‌کردن آن در مقیاس صنعتی ارایه نمودند. برای سایر گونه‌ها (مرمز، افرالپلت، توسکا و بلوط) نیز برنامه‌های کاربردی پیشنهاد شده که در مراجع آمده است [۴, ۳].

نتایج تحقیقات پیشین نشان داد که برنامه چوب خشک‌کنی متاثر از رویشگاه گونه مورد مطالعه بوده لذا این مطالعه با هدف خشک‌کردن

چوب ماده‌ای است ساخته و پرداخته طبیعت که در خواص آن بهجهت ناهمگن بودن ساختار و ترکیباتش تغییرات زیادی مشاهده می‌شود. امروزه بهدلیل کاهش سطح جنگل‌های جهان و خصوصاً در کشور ما و نیز افزایش تقاضا برای این ماده با ارزش، حفاظت از این ماده بیولوژیک در مقابل عوامل مخرب محیطی و بیولوژیک امری ضروری بهنظر می‌رسد. یکی از راه‌های حفاظت، خروج منظم و تدریجی رطوبت از چوب طبق برنامه چوب خشک‌کنی تا رطوبت- تعادل محل مصرف است که در این صورت می‌توان محدوده مصرف فرآورده چوبی و کیفیت آن را افزایش و میزان ضایعات چوبی و همچنین اعمال فشارنسبی بهره‌برداری بر جنگل‌های شمال کشور را کاهش داد.

در ایران بهجهت فقدان برنامه‌های مدون چوب خشک‌کنی برای گونه‌های صنعتی شمال کشور، صاحبان صنایع مجبورند که با برنامه‌های عمومی معرفی شده موسسات تحقیقاتی خارج از کشور چوب‌آلات را خشک کنند که در نتیجه آن معايب ناشی از خشک‌شدن، در گونه‌های بدبو صنعتی شمال کشور افزایش یافته و زمان خشک‌شدن هم طولانی می‌شود که در نهایت منجر به افزایش هزینه‌های چوب خشک‌کنی، قیمت نهایی چوب خشک‌شده و در نتیجه تقاضا و رغبت برای خشک‌کردن چوب در کوره کاهش خواهد یافت.

در سال ۱۹۴۳، آزمایشگاه فرآورده‌های جنگلی امریکا اولین بار سلسه مقالات خود را در

¹-Forest Product Laboratory

²- *Fagus orientalis*

چوب آلات تعیین گردد. در هر بار کوره تعداد 12 تخته از چوب آلات مذکور بدون معايب ظاهري (گره، شکاف، انحراف الیاف) و براساس طرح الیاف (شعاعي، مماسي، بینابيني) آنها انتخاب گردیدند. از انتهای هر تخته به طول 70 سانتي متر جهت عدم خطا در محاسبه رطوبت نمونه ها بواسطه اثر خشکي در مقاطع صرف نظر گردید و تخته ها پس از علامت گذاري به طول 75 سانتي متر (نمونه کنترل) برش و آزمونه هاي تعیین رطوبت نيز از دو سر نمونه کنترل به طول 2/5 سانتي متر تهيه گردید. آزمونه هاي تعیین رطوبت تا رسيدن به وزن ثابت در اتو خشک گردیدند (دماي 103 ± 2 درجه سلسیوس و زمان 24 ساعت) و بعد از خشک شدن آزمونه ها، رطوبت هريک از نمونه هاي کنترل محاسبه گردید [1].

برای پي بردن به نحوه پراكنش اندازه ابعاد چوب های بارکوره، اقدام به اندازه گيری ابعاد آنها به هنگام دسته بندی چوب های هر بار کوره شد. تعداد تخته های مورد آزمون (که از ميان تعداد کل تخته های يك بار به طور تصادفي انتخاب شده بودند) در هر دقيقه 3 عدد و جمعاً 18 عدد در هر بار اندازه گيری گردیدند (جدول 1).

گونه بدبيوم راش به ضخامت 7/5 سانتي متر منطقه ساری، در حداقل زمان ممکنه، با كيفيت بهينه و در مقیاس صنعتی صورت گرفته است. به اين اميد که بتوان بخشی از مسایل مربوط به خشک کردن چوب آلات در کوره های صنعتی را حل نموده و فرهنگ استفاده از چوب آلات خشک شده در کوره را گسترش داد.

مواد و روش ها

در اين مطالعه کاربردي، جهت تهيه برنامه خشک کردن چوب گونه راش منطقه نكا از روش آزمایشگاه فرآورده های جنگلی آمریکا (F.P.L) استفاده شده است [1]. اين مطالعه کاربردي در سه تكرار و با سه برنامه مختلف بر روی چوب های گونه راش طرح جنگل داري شركت نكاقچوب در حوزه اداره كل منابع طبیعی ساری اجرا گردید. چوب آلات با ابعاد تجاری و ضخامت اسمی 7/5 سانتي متر انتخاب شدند، زيرا اين ضخامت چوب در اکثر کاربردهای تبدیل ثانویه مورد مصرف می باشد.

تعیین رطوبت اولیه و معايب چوب
جهت اجرای اولین گام برنامه کوره در برنامه های رطوبت پایه، لازم است که رطوبت اولیه

جدول 1- مشخصات کلی تخته ها در بارهای متفاوت کوره

بینابینی		شعاعی		مماسی		ضخامت (سانتي متر)	عرض (سانتي متر)	طول (سانتي متر)	حجم مفید (مترمکعب)	شماره بار
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد					
38/8	7	38/8	7	22/2	4	7/54	21/9	269	2/667	1
16/6	3	44/4	8	38/8	7	7/57	22/8	267	2/764	2
27/7	5	38/8	7	33/3	6	7/51	21/1	258	2/452	3

شدن چوب‌ها در هوای آزاد و در کوره، دسته‌بندی اصولی چوب‌ها است. با دسته‌بندی اصولی و صحیح چوب، بارگذاری مناسب و نصب درست موانع هدایت جریان هوا در اطراف بار کوره، چوب سریع‌تر و با رطوبت یکنواخت‌تری خشک می‌شود و علاوه‌بر آن معایب نیز به حداقل می‌رسد. در ضمن از اتلاف انرژی نیز جلوگیری به عمل خواهد آمد.

انتخاب برنامه کوره و اجرای آن
 جهت اجرای برنامه خشک‌کردن چوب آلات بار کوره سه برنامه T5-D3 ، T4-D4 و T4-D3 انجام گردید، که برنامه اول بر اساس سابقه تحقیق [3]، انتخاب و برنامه‌های بعدی بر اساس نتایج حاصل از برنامه‌های ماقبل اجرا شد. گام اول برنامه براساس رطوبت اولیه چوب‌ها تنظیم و اجرای برنامه آغاز گردید و تا رسیدن رطوبت چوب‌ها به متوسط رطوبت 8 ± 2 درصد ادامه یافت. درهنگامی که برنامه رو به اتمام بود تیمارهای متعادل‌سازی و تنش‌زدایی که جزو حساس‌ترین مراحل نهایی هر برنامه چوب‌خشک‌کنی است اجرا شد. شایان ذکر است که در طول مدت متعادل‌سازی و تنش‌زدایی آزمون‌های رطوبت نهایی، پوسته و مغزی و شاخک نیز انجام پذیرفت.

اندازه‌گیری معایب

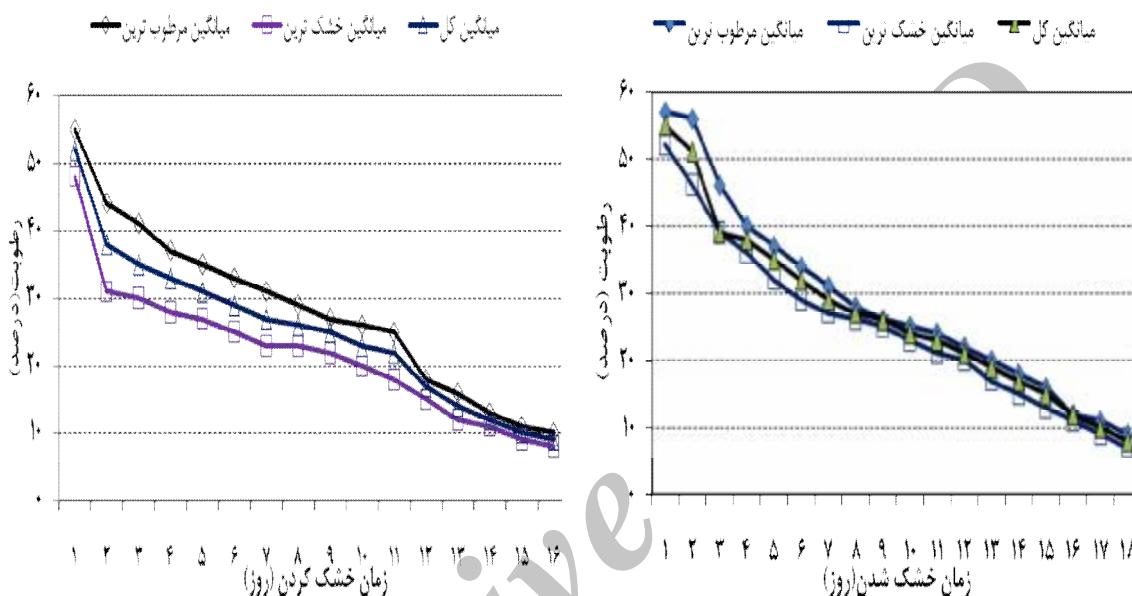
اعوجاج به‌هرگونه انحراف سطح یا کناره‌های تخته از خط راست و یا هرگونه تغییر زاویه از وضعیت قائم کناره‌ها نسبت به سطوح، اطلاق می‌شود. در این تحقیق از میان انواع معایب، سه نوع آن مشتمل بر کمانی، انحناء، تاب در قبل و بعد از خشک شدن 18 تخته در هر بار کوره با دقت میلی‌متری اندازه‌گیری شد. همچنین از میان کلاسه‌بندی گسیختگی بافت چوب، فقط به اندازه‌گیری ترک‌سطحی اکتفا گردید، زیرا این عیب نیز در اکثر مطالعات تحقیقاتی جهت تعیین شدت فرآیند خشک‌شدن توجه شده است [8]. بدین ترتیب که قبل از خشک‌کردن چوب‌ها، بر روی هر تخته مورد آزمایش، طول 3 عدد از بلندترین ترک‌های سطحی با دقت میلی‌متری اندازه‌گیری و دو طرف طول ترک علامت‌گذاری شد تا پس از خشک شدن نیز وضعیت توسعه‌ی ترک بررسی گردد. از منظور کردن ترک‌های سطحی ناشی از گره، باختگی و پوسیدگی صرف‌نظر گردید و سپس نتایج آنها از طریق ترسیم نمودار بازرسی مشخصه‌کیفی کنترل کیفیت (نمودار ۲) ارزیابی شد [2].

دسته‌بندی چوب‌ها و تعیین محل نمونه‌های کنترل
 یکی از عوامل مؤثر بر تسریع فرآیند خشک-

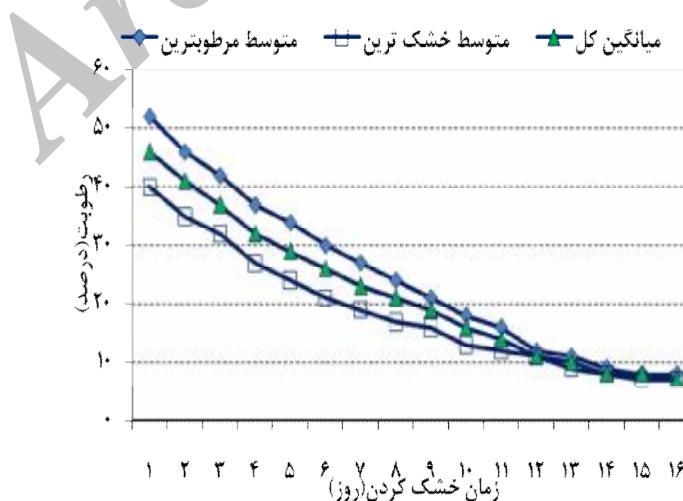
نتایج

چوب آلات و با تشدید فرایند خشک کردن در بارهای دوم و سوم کوره، زمان خشک کردن به ۱۳ روز کاهش یافت که این روند در شکل‌های ۱ تا ۳ نشان داده شده است.

تغییرات رطوبت جاری چوب‌های بار کوره
چوب آلات بار کوره در بار اول طی ۱۸ روز به رطوبت نهایی 8 ± 2 درصد رسیدند و با توجه به هدف تحقیق مبنی بر کاهش زمان خشک کردن

شکل ۱- کاهش رطوبت چوب‌های بارکوره طی زمان در مرحله اول

شکل ۲- کاهش رطوبت چوب‌های بارکوره طی زمان در مرحله دوم

کوره یکی از اصول اولیه و ایده‌آل در خشک- کردن چوب‌آلات می‌باشد ولی بهدلیل ناهمگن بودن بافت، نایکنواختی نوع برش، وجود درون- چوب و بروون‌چوب در بین تخته‌های بار کوره که در مقیاس صنعتی خشک می‌شوند، میزان رواداری را ± 2 درصد رطوبت نهایی درنظر می‌گیرند [1] که نحوه پراکنش آن در بارهای متفاوت کوره در جدول 2 آمده است.

شکل‌های بالا نشان می‌دهند که کاهش رطوبت چوب آلات از 30 به 8 درصد، بدون در نظر گرفتن زمان‌های متعادل‌سازی و تنش‌زدایی، در برنامه اول 11 روز و در برنامه‌های دوم و سوم به ترتیب 10 و 9 روز طول کشیده است.

پراکنش رطوبت نهایی در کل بار کوره یکنواختی رطوبت در بین چوب‌آلات بار

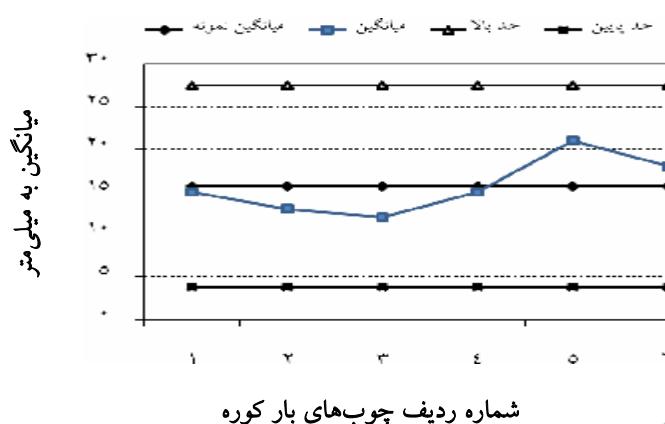
جدول 2- درصد کل چوب‌های هر بار در محدوده رطوبت نهایی مورد نظر

بار سوم	بار دوم	بار اول	محدوده رطوبتی (درصد)	
50	60	40	8 ± 2	
25	33	30	کمتر از 6	
20	5	29	10-12	بیشتر از 10
5	2	1	12-14	

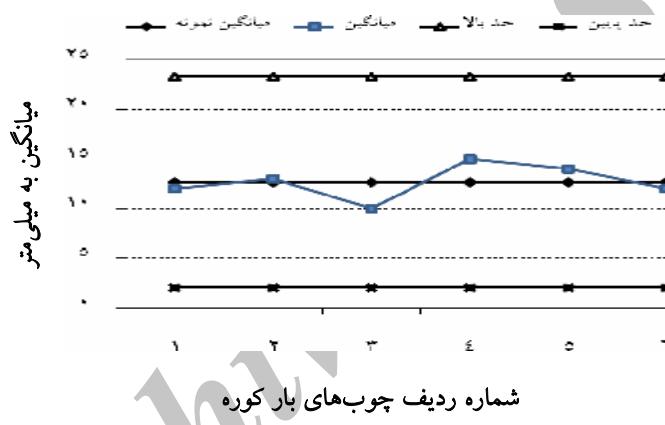
بازرسی نیز در شکل‌های 4 تا 7 ترسیم شده است. با ملاحظه این چهار نمودار مشخص می- شود که تعداد عیوب ایجاد شده در هر سه مرحله، در محدوده قابل قبول قرار دارند، لیکن شدت تغییرات آن در بار دوم نسبت به دو بار دیگر از پراکنش یکنواخت‌تری نسبت به خط میانگین برخوردار بوده و همچنین تعداد کل عیوب ایجاد شده در این مرحله نیز کمتر از دو مرحله دیگر می‌باشد.

ملاحظه می‌شود که 60 درصد تخته‌ها در بار دوم در محدوده قابل قبول رطوبتی قرار داشته، در صورتی که در بارهای اول و سوم به ترتیب 30 و 25 درصد تخته‌ها دارای رطوبتی بیش از 10 درصد بودند و این نایکنواختی رطوبت در بین تخته‌های بار کوره می‌تواند منشاء به وجود آمدن «معایب» در مکان‌هایی که چوب‌آلات با رطوبت تعادل 8 درصد مصرف می‌شوند گردد.

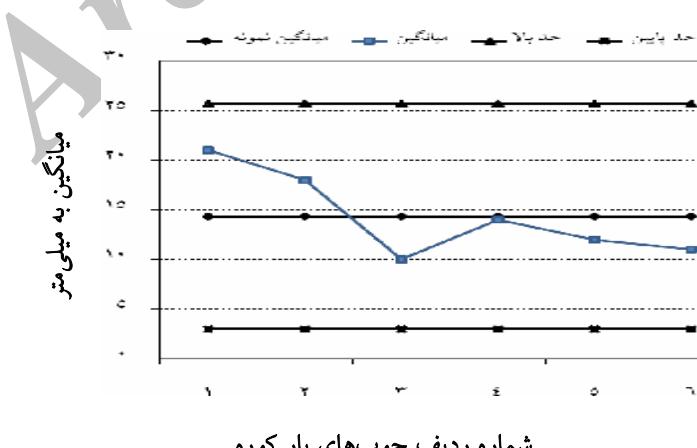
وضعیت کل معایب ایجاد شده نمودار تعداد عیوب (انحنا، تاب‌برداشنا، کمانی‌شدن و ترک‌های سطحی) در واحدهای

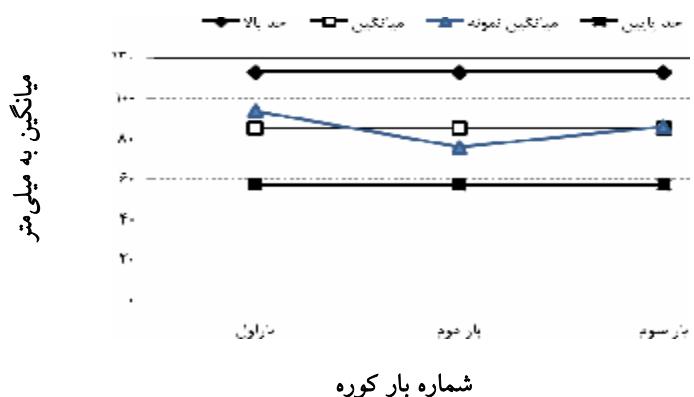
شکل ۴- نمودار C برای تعداد عیوب ایجاد شده در مرحله اول

شکل ۵- نمودار C برای تعداد عیوب ایجاد شده در مرحله دوم

شکل ۶- نمودار C برای تعداد عیوب ایجاد شده در مرحله سوم

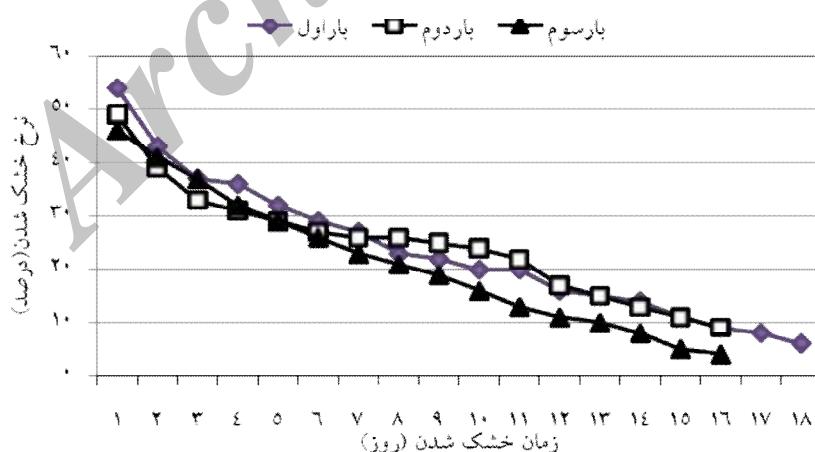

شکل 7- نمودار C برای کل تعداد عیوب ایجاد شده در سه بار کوره

متوالی به تدریج کاهش یافته و در بار سوم خشک کردن که گام نهایی دمای خشک آن نسبت به بارهای اول و دوم مطابق برنامه افزایش داده شده، میزان کاهش در صد رطوبت طی روز نیز به دو برابر افزایش یافته است.

وضعیت نرخ خشک شدن چوبها در هریک از مراحل

نمودار نرخ خشک شدن چوبهای بار کوره به تفکیک هر مرحله در شکل 8 ترسیم شده است. با ملاحظه این مقادیر مشخص می‌گردد که در صد میزان خشک شدن تخته‌ها طی روزهای

شکل 8- نرخ خشک شدن چوبها در هر بار (رطوبت در روز)

برنامه کمی بیشتر از حد میانگین است، لیکن با توجه به کاهش مدت زمان خشک کردن، برنامه دوم نسبت به برنامه اول مطلوب‌تر تشخیص داده می‌شود.

مقایسه برنامه‌های دوم و سوم نیز نشان می‌دهد که میانگین تغییرات انحناء، کمانی شدن، تاب برداشت، ترک‌های سطحی و تعداد کل عیوب ایجاد شده با دو برنامه مذکور، در برنامه T4-D4 نسبت به خط میانگین از پراکنش یکنواخت‌تری برخوردار است. بنابراین با افزایش شدت برنامه، میزان معایب نیز بیشتر شده ولی تغییرات آنها در حد قابل قبول قرار گرفته که این یافته‌ها با نتایج تحقیقات تذکرۀ رضایی و همکاران (۱۳۸۸)، کورکوت^۱ و همکاران (۲۰۰۷) نیز مطابقت دارد.

در پایان می‌توان اظهار داشت که تعداد عیوب ایجاد شده در هر سه بار خشک شده در محدوده قابل قبول قرار دارد، لیکن شدت تغییرات آن در بار دوم نسبت به دو بار دیگر از پراکنش یکنواخت‌تری نسبت به خط میانگین برخوردار بوده و همچنین تعداد کل عیوب ایجاد شده در این مرحله نیز کمتر از دو مرحله دیگر می‌باشد بنابراین کاربرد این برنامه، خشک‌کردن چوب را با کیفیت بهتر و زمان کمتری نسبت برنامه‌های دیگر امکان پذیر می‌سازد و این موضوع می‌تواند برای صاحبان صنایع از نظر اقتصادی بسیار حائز اهمیت باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج حاصل از خشک‌شدن چوب راش به ضخامت ۷/۵ سانتی‌متر با سه برنامه T4-D3، T4-D4 و T5-D4 که شرایط برنامه‌ها از نظر دمای خشک و رطوبت نسبی به تدریج شدیدتر می‌گردد، مشخص گردید که گونه راش قابلیت خشک‌شدن با هر سه برنامه مذکور را در حد معایب قابل قبول و متعارف دارد.

برای مقایسه برنامه‌های فوق و مشخص کردن بهترین برنامه از لحاظ مدت زمان خشک-کردن و کیفیت چوب آلات خشک‌شده، می‌توان میزان معایب ایجاد شده و تغییرات توزیع رطوبت در هر یک از بارها، که بیانگر عکس العمل خاص گونه مورد مطالعه با این برنامه‌ها است، مد نظر قرار داد [۹].

با مقایسه برنامه‌های T4-D4، T4-D3 از نظر اهداف تحقیق می‌توان دریافت که شدت میانگین تغییرات معایب در مراحل اول و دوم، در برنامه دوم (T4-D4) نسبت به خط میانگین دارای پراکنش یکنواخت‌تری می‌باشد و در ارتباط با کل معایب ایجاد شده نیز با مقایسه نمودارهای C مراحل اول و دوم مشخص می‌گردد که میانگین تغییرات کل معایب ایجاد شده در مرحله اول نسبت به خط میانگین دارای میزان بیشتری است. در نهایت با توجه به این که هر دو برنامه از نظر ایجاد معایب، در حد قابل قبول و متعارف می‌باشند و با توجه به شدت برنامه دوم (T4-D4) معایب ایجاد شده در این

^۱ Korkut et al.

منابع

- 6- Simpson, William T. 1996. Method to Estimate Dry-Kiln Schedules and Species Groupings: Tropical and Temperate Hardwoods. Res. Pap FPL-RP-548. Madison, WI: U.S. Department Of Agriculture, Forest Service, Forest Products Laboratory. 57 P
- 7- Boone, R.S. Kozlik, C.J. Bois, P.J. Wengert, E.M. 1988. Dry Kiln Schedules for Commercial Woods Temperate and Tropical. Gen. Tech. Rep. FPLGTR- 57. Madison, WI. U.S. Department Of Agriculture, Forest Service, Forest Products Laboratory.
- 8- Carlsson, Peter and Tinnsten, Mats (2002).Optimization of Drying Schedules Adapted for a Mixture of Boards with Distribution of Sapwood and Heartwood', Drying Technology, 20: 2, 403- 418
- 9- Cronin, K. Baucour, P. Abodayeh, K. And Silva, A. Barbot Da(2003),Probabilistic Analysis Of Timber Drying Schedules', Drying Technology, 21: 8, 1433 - 1456
- 10- Korkut, Suleyman and Guller, Bilgin (2007), Comparison of Two Drying Schedules for European Hophornbeam (*Ostrya carpinifolia Scop.*) Lumber, Drying Technology, 25: 12, 1977 – 1984
- 1- ابراهیمی، ق. فائزی پور، م. 1373. چوب خشک کنی در کوره، انتشارات دانشگاه تهران.
- 2- ابراهیمی، ق. 1370. کترل کیفیت، انتشارات دانشگاه تهران.
- 3- تذکر رضایی، و. حسین پور، ی. خادمی اسلام، ح. بررسی اثر برنامه چوب خشک کنی بر میزان اعوجاج و ترک های سطحی گونه راش به ضخامت 5 سانتی متر منطقه ساری، فصلنامه تخصصی علوم و فنون منابع طبیعی، سال چهارم، شماره دوم، تابستان 1388.
- 4- حسین پور، ی. 1385 . تدوین برنامه خشک کنی چوب راش به ضخامت 5 سانتی متر در کوره، پایان نامه دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد چالوس.
- 5- مدهوشی، م. 1375 . تدوین برنامه خشک کردن چوب راش به ضخامت 5 سانتی - متر، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.